

Şair Ölümü

– Vedatdünder8 · 13 Ekim 2016

Beni İstinye'de öldürdüler, gördüm
Anlayamadım neden vurduklarını
Soramadım, korktum
Bir anda sözüm kırıldı dudaklarımdan
İniltim içime aktı sanki
Tanrı'ya sebepsizce yakalanıp
Ömrüm yarıda kaldı...

Şimdi bıraktım yasaklarımı göz yaşlarıma
Kırbaç gibi şaklıyan bıçağın ucunda kaldım
Sanki dağıldım gittim kendimden,tenhalandım
Bir an havalandım sandım, yabancı rüzgârla
Bir anda çakıldım toprağa...

Sonra yumuşadım,kendi canımın üstünde kıvrıldım
Kendime uzaktan bakarak saklandım
Çorak ışıkların bedenimi nasıl çözdüğünü gördüm
Sessizce karanlık geceye demlendim
Kanımın tadını tattım dudaklarımda...

Artık benim hakkımda hiç bir şey kalmadı
Sabah olmasın istedim kimse görmesin diye
Bomboş sokakta süzülerek yattım
Halinden memnun bir tebessüm içinde sessizce
Kendimden kurtularak son bir nefesle

ŞİİRCE ÖPTÜM ÖLÜMÜN SESİNİ

Vedat DÜNDAR